

Mu

ဝင်းဝင်းမြင့်(နန်းတော်ကြီး)
ရှောင်စုံစာပန်းခင်စံ

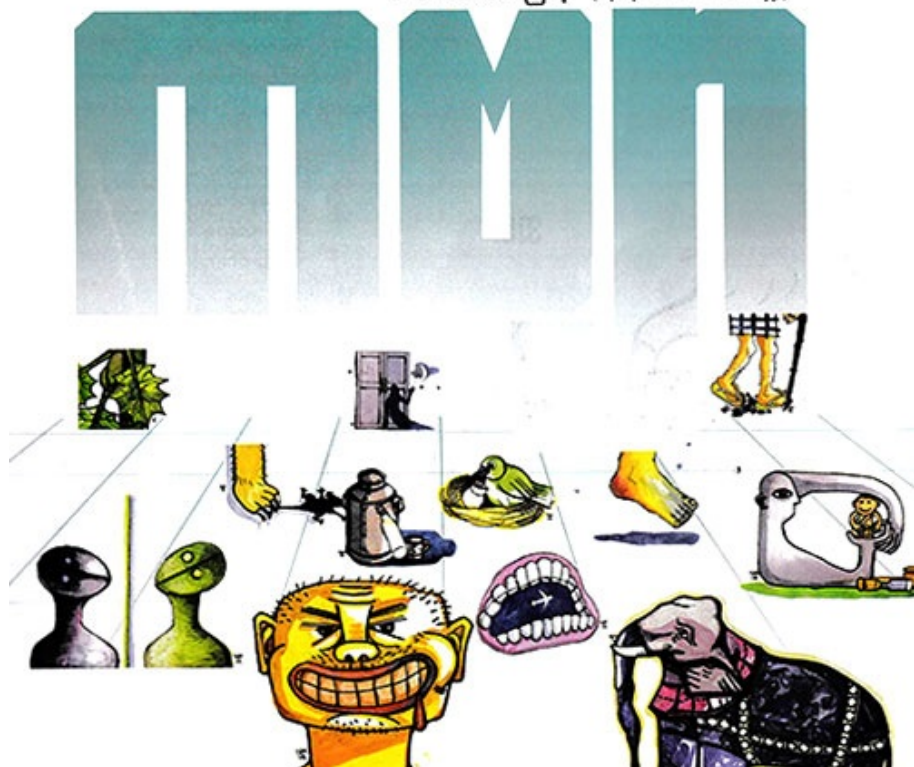
ကဗျာတွေ၊ စာတွေဟာ နှလုံးသားရဲ့
အာဟာရတွေပါလားလို့မတွေးတတ်ခင်ကတည်း
က အချစ်ကြီးချစ်ခဲ့ မြတ်နိုးခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီ
စာတွေ ကဗျာတွေကပဲ ကျွန်မကို ဝင်းဝင်းမြင့်

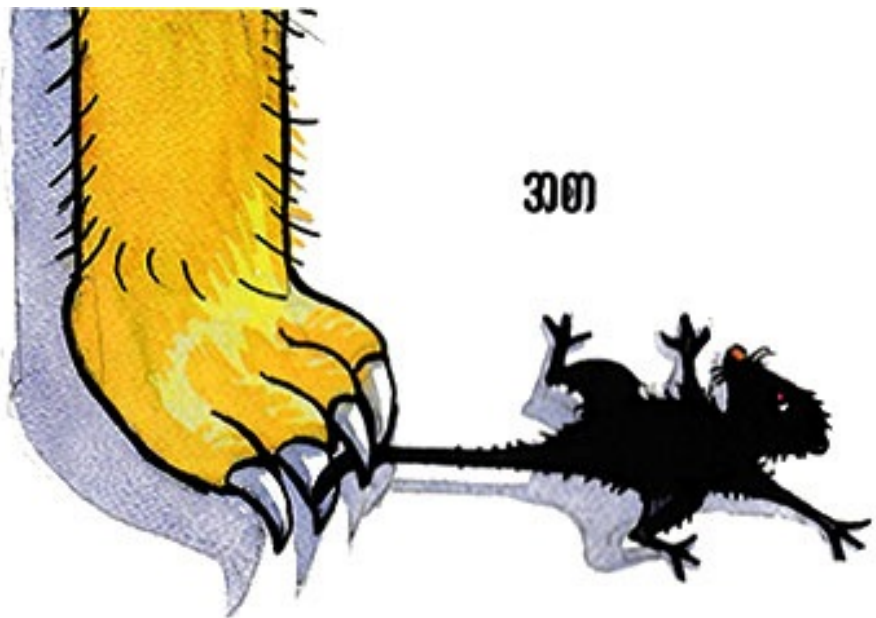
(နန်းတော်ရှေ့) ဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းပေးခဲ့ကြပြန်ပါသေးတယ် . . . ။

ဝင်းဝင်းမြင့်(နန်းတော်ရှေ့)အဖြစ်နဲ့ စာတွေကဗျာတွေကို
ကိုယ်တိုင်ရေးဖို့ ဖန်တီးဖြစ်ပြန်တော့ ကျွန်မလျှောက်ခဲ့တဲ့ စာပေလမ်း
ကလေးအကြောင်းကို တွေးကြည့်မိတိုင်း ကြည်နူးမိတိဋ္ဌတွေ ဝေလို့
ပေါ့...။ ကျွန်မပျော်ခဲ့တဲ့ ရောင်စုံစာပန်းခင်းကလေးထဲမှာ ကျွန်မရဲ့ စာ
ဖတ်ပရိသတ်ကိုလည်း ပျော်စေချင်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်မရှေ့က
ရေးသားဖန်တီးသွားကြတဲ့ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာများကိုလည်း
ဒီရောင်စုံစာပန်းခင်းကလေးနဲ့ စိတ်ကြမ်းမာန်လျှော့ ပူဇော်ကန်တော့
ချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်..... "ရောင်စုံစာပန်းခင်း"ကို စီစဉ်ဖြစ်တာပါ။

ဝင်းဝင်းမြင့်(နန်းတော်ရှေ့)

ဝင်းဝင်းမြင့် (နန်းတော်ရှေ့)

308

အစာ

ကြွက်ကလေး

မည်းမည်းသေးသေး

သူဝမ်းရေးတွက်

လက်ကျန်ထမင်း

ဟင်းကြွင်းဟင်းကျန်။

ခိုးစားရန်။

ကြောင်တစ်ကောင်

အမှောင်ထဲမှာ

အစာရှာရင်း

ထမင်းဟင်းကျန်

ခိုးစားရန်။

အကြံတူခြင်း

အမှောင်တွင်းမှာ

အလင်းမျက်စိ

ကြောင်ကရှိ၍

ပိစိကွေးကြွက်

ကြောင်၏ လက်အောက်

ရောက်ရရှာသည်။

သြော်

အစာရှာသူ

တူကြသော်လည်း

ကံကဲသူကအစာဝ

ကံမွဲသုက အစာဘဝ ။ ။

*

ကကြိုးဆင်

ကကြိုးဆင်

ဆင်ကတာ

မြင်ရလား။

ဖင်ထောင်ကျမ်းစိုက်

ဦးငိုက်ခြေမြှောက်ပြီး

အကောင်ကြီးကြီးရဲ့ ခန္ဓာ
ညာတစ်လှည့် ဘယ်တစ်လှည့်
နဲ့ နဲ့ ငြိမ့်ငြိမ့်
တသိမ့်သိမ့်ကလေး လှုပ်လို့။

လေမရှူ။ အစာမစားဘဲ
ပွဲလယ်တင့်သူရဲ့ အသက်ဟာ
ခြေနှစ်ဖက် လက်နှစ်ဖက်မှာ
တည်နေတယ်။

ကားလိပ်ချ ပွဲပြီး
လက်ခုပ်တီးကြတော့
“တော်လိုက်တဲ့ ဆင်ကြီး” တဲ့။

*

ကွမ်းရသ

ကွမ်းရသ

အဲဒီလို

ရဲရဲနီပြီးကာမှ

ကွမ်းရွက်ကလည်း သူမဟုတ်

သူက “အစိမ်း” တဲ့ ။

ထုံးကလည်း

သူမဟုတ်

သူက “အဖြူ” တဲ့ ။

ကွမ်းသီးကလည်း

သူမဟုတ်

သူက “ဖြူညိုညို” တဲ့ ။

ရှားစေးကလည်း

သူမဟုတ်

သူက “အညိုရင့်ရင့်” တဲ့ ။

အဲဒီအချိန်မှာ

ဖိဖိပြီး ဝါးတတ်တဲ့

နီကြောင်ကြောင် သွားအစုံဟာ

ဘာဆိုတာမှ မပြောဘဲ

“တဟဲဟဲ” ရယ်ချင်စိတ်ကို

သိုသိုသိပ်သိပ် သိမ်းဆည်းပြီး

ခပ်တည်တည်ကြီး နေပါလေရောတဲ့ ။ ။

